

Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1921-1924 : Ep. L
45 - 39

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Mårhucka. Lunde 21/3 1922.

Min älskade vän!

Tack för brevet! Men vet du,
att du skriver alldeles för var-
kert. I själva verket har du väl
inte gjort annat än arbetat
och varit till nytta för världfol-
ket, så att det är jag, som så
hjärtligt vill tacka för att du
kom. Vi sade båda, präkne

och jag på prestlagsmiddag, att
du föreföll så frisk och var i
så god form d. v. s. arbetsduktig
på vanligt sätt, det är bra ro-
ligt att du kan hålla sig upp,
jag kan ibland nästan bli avund-
sjukt. Men vänta mig, när jag
har fått hålla på med Rabelin
än ett år, då skall jag få min ungdom
äter.

Ja, tack för att du var här, du
skänkte mig ett par riktigt goda
veckor, det var bara det jag ville säga.

Det var en behaglig tid, skall
jag säga annars hade du fått ett
bedröfligt intryck med dig härifrån.

Jag såg nämligen upp Major till
doktorn på lördag och du vet väl re-
dan ganska bra vad han sade, att han
var i gonnas. Det var så tråkigt, föräldran-
na blevo så olyckliga, och det är så svårt
att den lilla, skälla flickan har ställt
sig så illa. Fästmannen är en stark, på-
tig stewartare från Lucca. Vi ha ännu
inte kommit ifrån vår förtäring.

På söndag kom brevkort från fru Ahl-
ström. "Nu då vi" det är hela inne-
hållet. Du kan gärna läsa det. Om du
bara kunde komma till Tyskland! Jag
sade till vår Herre sedan jag hade
läst kortet, att om han ställde om, att
jag på måndag fick några oförväntade

pengar, smet posten, så skulle jag sända
den henne hjälpen. Men då måndagspo-
sten kom, var den likaså tom, som
den brukar vara i pengahänsende. Men
tänkt, att på kvällen kom till min hjälp
nått Befallningsman och stöck till
mig 500 Kr., som jag lånade honom
för halvtannat år sedan. Jag undrar
så mycket om Vår Herre tänkte på Fru
Ohlström. Lilla häudelser måste jag
nu sända henne 100 Kr. Men har jag
inte råd till, ty jag kändes nu och
hentare Lela Bäckmanns Ra och häst.
och det blir visst en väldigt dyr
affär.

2/3 1922

Från unge Clever kommo i går
ritningar bländ annat en öfver
fasadens som jag sänder dig. Du
ser, att han har bara två fön-
ster på vardera sidan huset,
och att han genom luckorna
säker överskylla smedheten. Kan-
ske, att det går? ^{Säg vad du tycker?} Jag skall
nu skriva till honom om bal-
konjen på östra sidan, som han
tolult har glömt bort. Han sän-
de en fasadritning öfver för östra-
dan alldeles utan balkong. Har jag
inte rätt i att han har för många

järn i elden? Han har märkt
att fyra stempelare, som des-
ser, och han har kört sig för att
pris, de gå till 1700 kr. var. Vi
gå minst vänta och se hur priset
ställer sig nästa år. Jag vill nog
gärna ^{hört} ha vad Johansson begär
för biblioteket.

Ja, det är jämt så mycket att
bestämma om. Jag kunde behöva
att ha dig här ständigt, det är
minst och sant.

I går stadsle vi juugpurr: Lissy
Ås och Ellen i karbo.

Fröken väljar så hjärtligt.

Jag ampaceras och kysser min
alla bästa vän.

Sin Selma.